

## άπιστος

**άπιστος, -η, -ο**, επίθ. [<αρχ. ἄπιστος], άπιστος· που παραβαίνει, που προδίδει τη συζυγική πίστη, ο μοιχός: «του 'τυχε άπιστη γυναίκα και κατάστρεψε τη ζωή του»·

- άπιστη καρδιά, βλ. λ. [καρδιά](#)·

- άπιστος Θωμάς, αυτός που δεν πιστεύει εύκολα αυτά που του λέμε, που απαιτεί απτές αποδείξεις για να πιστέψει. (Λαϊκό τραγούδι: απόψε μη βαρυγκωμάς ο κόσμος έγινε για μας, ο κόσμος έγινε για μας, μην είσαι **άπιστος Θωμάς**). Αναφορά στο μαθητή του Χριστού. Αρκετές φορές, χάριν αστεϊσμού, λέγεται και άπιστος ψωμάς..

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας